

нити „чворугама“, тј. неуспесима, већ треба тихо, постепено и упорно радити на себи, са вером у помоћ и подршку Господа. Главно је да се не губи почетна усрдност, да се она подржава постојаном молитвом (макар и малим молитвеним правилом), постом, као и постепеним, а упорним савладавањем својих греховних навика, склоности, а затим и страсти. Како то чинити?

Погледајте како расту биљке. Најпре треба спалити коров - ишчупати из срца лоше навике и мисли. Око биљака мора да постоји чист, незагађен ваздух - црквена атмосфера, која се посебно огледа у чувању неповређене вере. Неопходан је надзор баштована - помоћ свештеника. Мора да постоји стакленик - нада на Бога. Неопходно је чувати биљке од паразита и болести - од јереси, раскола и духовних страсти (гордости, сујете, среброљубља, чамотиње). Неопходно је да постоји много светлости - читања Светог Писма и светоотачке литературе. Потребно је често скидати увенуло лишће - фарисејско бављење спољашњим правилима на уштрб унутрашњег раста. И тада ће доћи плодови истински добрих дела. Али тада се појачавају

и искушења. То је и разумљиво. Ако спортиста планира да постигне добар резултат, тренер тада појачава тренинг да би се резултат побољшао. Тако и Бог. Он често као награду за наше добро дело даје могућност за нешто још више и још теже. То је знак Његове љубави према нама. Када плодови сазру, тада Бог узима човека Себи и увенчава га као победника.

Не треба одмах да покушаваш да се попнеш на врх лествице која води на Небо. Треба ићи постепено. Помоћници у томе су нам Оци Цркве и духовник. Главно је да запамтимо да духовни раст не зависи просто од дела, већ од благодати Светога Духа која долази смиренима.

Почнимо са најједноставнијим. Свачији начин живота има своје особености, ритам, поредак. Тако и хришћанин мора имати свој начин и ритам живота, као и другачији дневни распоред. Када се пробуди ујутро, хришћанин стаје пред иконе (обично се стављају на источном зиду собе), пали свећу или кандило и чита јутарње молитве из молитвеника. Како да се правилно молимо речима? Апостол Павле каже да је боље рећи пет речи умом, него хиљаду језиком, зато

што човек који се моли мора да разуме сваку реч молитве. За време молитве ни у ком случају се не смеју замишљати светитељи или Христос. На тај начин се може сићи са ума и духовно повредити. Треба умом пажљиво пратити речи молитве, подстичући срце да памти да је Бог свуда и да све види. Најбоље је руке држати прекрштене на грудима као што и каже богослужбени Устав. Не треба заборавити да се прекрстиш и да чиниш поклоне.

Након јутарњих молитви узима се просфора и пије освећена вода и иде се на своје обавезе.

Пре него што седне за јело, хришћанин изговара молитву „Оче наш“, а затим закрштава јело речима „У име Оца и Сина и Светога Духа“.

Након трпезе не заборављамо да се захвалимо Господу. Током дана хришћани се труде да се све време сећају Бога. Зато ми често понављамо: „Господе Исусе Христе, Сине Божији, помилуј ме грешног“. Пред свако добро дело молимо помоћ од Бога. Ако је дело велико, можемо отићи у храм и затражити да нам се прочита молитва. Увече, пред спавање, читамо вечерње молитве молећи Бога да нас сачува током

ноћи. Сваког дана читамо Свето Писмо. Обично једну главу из Јеванђеља, две главе из Апостолских Посланица, једну катизму из Псалтира (мера се одређује за сваког индивидуално).

Сваке недеље постимо среду (сећајући се Јудиног издајства) и петак (сећајући се Голготских Христових мука). Држимо велике Постове (Велики, Петровски, Богородичин, Божићни). У суботу увече и недељу ујутро смо увек у храму. Трудимо се да се причешћујемо не ређе од једном месечно (што чешће то боље). Пред Причешће обично постимо три дана (уколико се причешћујемо једном месечно или ређе; а ако се причешћујемо чешће, у том случају меру поста одређујемо са духовником), читамо правило из молитвеника. Обавезно одлазимо на вечерњу службу, исповедамо своје грехе и ујутро празног стомака долазимо на Литургију. Јако је важно и корисно наћи себи духовника који нам помаже да идемо ка Христу. Питај и моли духовника за објашњење свих тежих питања, за одговоре засноване на Светом Писму и светим Оцима и након тога следи његове савете.

Али, не заборављај оно што је најважније. Ти си у Цркву дошао Богу, тако да живи пред Њим, ходај пред Њим, љуби Га и буди непорочан. Тада ћеш постати Светитељ и остварити циљ хришћанског живота. Само се због тога и прима Крштење, јер је речено: „*Бићете Ми свети, јер сам свет Ја, Господ*“ (3 Мојс. 20:26).

Тако заповеда Свемогући Бог! Испуни Његову благу Вољу и стекни од Њега Живот и то „*живот у изобиљу*“ (Јн. 10:10).

Направите избор! Истина и лични однос са Богом испуњавају живот смислом и светлошћу, силом и радошћу, као и истинском слободом од греха.

Молимо Вас, немојте користити овај летак за свакодневне потребе. Ако Вам више није потребан, дајте га другоме или однесите у храм.

ПРАВОСЛАВНИ МИСИОНАРСКИ ЦЕНТАР
“С. ДАНИЛ СИГОЈЋЕ”

у саставу Мисионарског одељења при Светом
Архијерејском Синоду Српске Православне Цркве

Ако си се крстио и не знаш како да живиш даље...

Многи мисле да се Крштењем све завршава. Уопштеније тако. Са Крштењем све тек почиње. У теби је посејано семе Вечног Живота и њега треба гајити. Семену вечног Живота је за раст потребно заливање - често причешћивање Светим Тајнама, окопавање - трпљење невоља Христа ради...

Често након Крштења на човека нагрну различите непријатности, мора да трпи невоље, појачавају се искушења, мада се никада не догађа да она превазилазе човекове снаге. У тим тренуцима се не треба бојати ни урока, ни „урокљивог ока“, нити врача, већ треба ревносно испуњавати заповести и никакво духовно зло ти неће naudити. Не треба се збуњивати никаквим „модрицама“